

Críticateatre

Juan Carlos Olivares

Heroïnes anònimes

Delicades

D'Alfredo Sanzol
i T de Teatre.

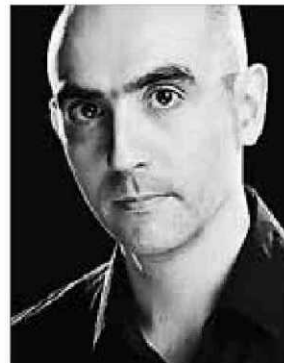
Teatre Poliorama, 30 de juny
de 2010. Grec'10.

¿Es pot fer teatre amb personatges sense històries, amb dones que s'assemblen a la nostra àvia, mare, ties, veïnes sense ofici conegut? Reines sense corona de casa seva, de l'escala, del barri. Sí, es pot fer, i alhora, fer feliç el públic aconseguint que l'aroma de canyella d'un berenar d'hivern o el Petitsuisse gelat de tarda d'estiu s'expandís per la sala del Poliorama.

Alfredo Sanzol ha mun-

tat una capsa de cosir escènica per a T de Teatre. Un objecte privat, ple d'agulles que punxen, sabonets que marquen territoris, didals que protegeixen la pell, botons i cremalleres que tanquen i obren emocions, retalls de memòria. Una capseta d'(intra)història que té el pes i la importància del qui hi aboca la seva infància i ara, amb la distància de l'edat, descobreix el valor afegit que van aportar a la seva vida aquella anònima genealogia d'herois i heroïnes familiars.

Coberts amb una escenografia onírica –un cel protector que recorre totes

Alfredo Sanzol és autor i director de l'obra 'Delicades' ■ DAVID RUANO

les hores– es desgranen relats quotidians amb un punt d'irrealitat, com són tots els records repentins pel temps: un gos que

creua una via del tren, un avió que aterra al pati d'una casa, un crucifix enganxat amb ciment, un estrany que ve de la guerra per demanar-li a la xicota d'un amic que posi nua, una rosa solitària, l'adulteri entre el pescador i la veïna –gran monòleg de Carme Pla–; un moment brillant per a cadascú, per a Mamen Duch, Marta Pérez, Àgata Roca, Jordi Rico i Albert Ribalta. Històries fràgils a la frontera entre el sentiment i el sentimentalisme, entre la tendresa i el que és mel·líflu. Somnambulisme dramàtic que T de Teatre converteix en un altre èxit a la seva carrera.